PSALMUL 126

1. [1]Când înapoi adus-a DOMNUL
pe prinșii noștri de război,
parcă visam că-ntorși sunt iarăși
‘napoi, cei din Sion, ‘napoi.
[2]Atunci, în marea bucurie,
cu strigăt gura ne-o umpleam
și cu nespusă veselie
cântam din inimă, cântam!

2. Atunci spuneam printre popoare
(mirați de ceea ce-am văzut):
„Mărețe lucruri pentru dânșii făcut-a Dumnezeu, făcut!”
[3]Da, lucruri mari făcut-a DOMNUL,
minuni nespuse pentru noi,
de-aceea noi avem acuma
șuvoi de bucurii, șuvoi!

Și pe soldați prinși de luptă
ai noștri
‘napoi adu-ni-i, DOAMNE, Tu,
ca niște râuri de la miazăzĭ
adu-ni-i, Doamne, iar, adu!
5Toți cei ce seamănă cu
lacrimi,
câți umblă-acum pe-ogor
plângând,
odată, plini de bucurie,
cântând vor secera,

4. /: [6]Cel ce pe brazde-n plâns
și-aruncă
sămânța singur, fără soți,
cu-o nesfârșită veselie
toți snopii și-i va strânge, toți! :/